PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Куток робітничо-фармерської молоді

"МОЛОДІ АМБАСАДОРИ ІМПЕРІЇ".

(З приводу подорожі англійської молоді по Канаді.)

По Канаді зараз подорожує пятьдесять британських хлопців і дівчат, яких буржуазна преса реклямує: "Молоді амбасадори імперії". Це є делєгація молоді, яку зорганізували і фінансують британські патріотичні організації та великі капіталістичні інституції, між іншими й такі, як "Cunard Steamship Lines" і "Canadian National Railways". Ця обіздка має на меті зміцнити імперіялістичну політику Великої Британії, а "поблагословили" її навіть британський прем'єр Балдвин і престолонаслідник Прінц оф Вейлс.

Не вибірала цих "амбасадорів" організована робітнича молодь Британії, ані офіціяльні організації молоді. Це було-б дуже ризиковне для британських імперіялістів. Натомісць проголошено у великих буржуазних часописах конкурс на студію про британську імперію. З тих, що написали найкращі (до вподоби імперіялістам) студії, вибрано 50 хлопців і дівчат і фінансовано їм оцю двох-місячну подорож по Канаді. Отак запевнили вони, що в склад делєгації входитимуть не клясово-свідомі молоді робітники й робітниці, але ті, що вірно провадитимуть політику імперіялістів.

ЯКА ЦІЛЬ ДЕЛЄГАЦІЇ.

Хоч буржуазна преса трубить, що одинока ціль цієї делєгації є познайомити британську молодь з правдивою ситуацією в Канаді, її дійсна ціль є зовсім іншою. Поперше є це спосіб реклямування і заманювання нових імігрантів до Канади, що збиватиме більші зиски корабельним та залізничим компаніям. Оце й пояснює, чому піддержують цю обіздку "Cunard Steamship Lines" та "Canadian National Railways".

По-друге — є це спроба поборювати пропаганду британського комсомолу, до якого горнуться все ширші маси молодих робітників. З Англії вислано кілька делєгацій робітничої молоді до Радянського Союзу. Ці делєгації повернулись і давали перед робітничими масами звіти про поліпшення життя працюючих в Рад. Союзі. Щоби побороти цю пропаганду, вислано отже делєгацію до Канади, наперед запевнивши, що вона буде бачити лиш самий "добробут" в цій країні і тим обдурить британських робітників.

Третя ціль цієї делєгації буде заохотити тисячі безробітніх виїздати з Британії до Канади, запевняючи їх, що тут вони зможуть знайти працю. Цим британські капіталісти надіються позбутись тої загрози, яку становлять для них безробітні, незважаючи на те, що в Канаді також є біля двіста тисяч робітників без праці і що це ще більше погіршить стан робітників в цій країні.

Четвертим завданням "молодих амбасадорів" є зміцнити звязь кольоній британської імперії, що знаходиться вже над берегом роскладу.

ЩО БАЧИТИМЕ ДЕЛЄГАЦІЯ.

Коли делєгації робітничої молоді обізджають Радянський Союз, вони заходять до фабрик, приглядаються праці робітників, говорять з ними і довідуються, як вони живуть. Це саме вони роблять по селах, знайомлючись з життям селян. Та не буде цього робити британська делєгація молоді в Канаді.

Вона переїзджає спеціяльними найкращими "пулменами". Цю молодь зустрічають всюди з парадою представники влади та патріотичних організацій, говорять про "просперіті", про величезні природні багацтва Канади, виявляючи, що робітники тут живуть "наче в раю". Їм показують всі місця краси: парки, урядові будинки, палати буржуазії. Отаке враження понесе ця делєгація з собою до Великої Британії і передасть британському робітництву.

Бо якже-ж має вона знати, що в Канаді також панує нужда та безробіття? Вона не дізнається, що тут 70 тисяч дітей, нище 16 літ, заняті в індустрії й що платня молодих робітників страшенно мала: часто по 6 і 7 доларів в тиждень. Не буде вона знати, що кожної зими тисячі безробітних в ріжних місцях Канади буквально примірають з голоду, що фармері примушені покидати свою землю, що молоді імігранти часто покінчують в цій країні "добробуту" самогубством. Одним словом, вона понесе з собою зовсім неправдиві враження про Канаду і ширитиме в Британії ці брехливі відомости про неї. Для цього, поправді, її й вислали до цієї країни.

Проти цієї спроби імперіялістів Великої Британії задурити британське робітництво, молоді робітники й робітниці в Канаді повинні повести рішучу боротьбу, повідомляючи як і членів делєгації, так і працюючих в старому краю про дійсний стан робітництва й фармерства в нашій країні.

OTTABA, 13. серпня.—В 1927 році було в Канаді 233,605 уродин, 69,465 вінчань і 105,136 випадків смерти. Після провінцій число уродин розподіляється так: Квебек — 83,064; Онтеріо — 67,671; Саскечеван — 20,295; Алберта — 14,630; Британ Коломбія — 9,982; Принс Едвард Айленд — 1,697.

ЯК ПРАЦЮЮТЬ ДІТОЧІ КОРЕСПОНДЕНТИ НА РАД. УКРАЇНІ.

От це саме й проминуло 10 років творчої праці робітниче-селянських шарів на Радянській Україні. Руками працюючих будується там нове життя. До тієї будівлі в робітниче-селянській країні є втягнуті широкі маси працюючих. Вже з малку привчається молодь своїм безвпинним трудом допомогти у збудуванню пролєтарської країни і її культури. З високо піднятим чолом, живими веселими очима та усмішкою на устах, співаючи бадьорих пісень, йде отой мілионний ліліпутний люд до своєї праці. І всюди зустрінете ви їх, всюди їх повно. Меншими то більшими гуртками працюють у себе в школі: гуртом вивчають лекції, гуртом розвязують задачі, гуртом і слідять за життям й розвитком людини, тварин та ростин. А вже по за школою ви побачите їх в одностроях, в поході розташованих законами та ланками з боєвим "Інтернаціоналом" - піснею на устах й червоними прапорами, що граються з вітром. Це піонери, старша моолдь. А молодші за них діти — це жовтенята. Ви їх зустрінете і на екскурсіях, по всіх заводах, фабриках, копальнях а то й на самому Дні прельстані. Побачите їх у всіх кампаніях та боротьбі, почуєте їхні голоси в найглухішому куточку. Вони захопили життя оттих малолітніх пролєтарів дома, на вулиці, в полю, по лісах, степах, скрізь і всюди. Працюють від досвітнього ранку аж до пізного вечера. І ніколи не побачите в їх втоми, умучення, ніколи не почуєте від них нарікань та жалів. Ці жовтенята, піонери—це та велика машина, яка у своїй праці немає початку ні кінця. Не вірите? Послухайте, що вони пишуть самі про себе от-ті 8-16 літні працьовники, до свойого часопису "На зміну" (з 23. червня ц. р.) А не забудьте й приглянутися, як уважливо ставляться отті малі діткори до своїх недоліків в праці.

Ось що пише юнкор з села Перещепино:

У нас в селі Перещепино того-ж району на Дніпропетровщині є семирічна трудшкола, яка працює, як то кажуть на всі сто %. При ній є й гарячі сніданки, що дуже подобається учням, а також і батькам, хоча батьки й смілялися, як починали це улаштовувати, а тепер дуже раді, що їхні діти пють гарячий чай. Працює шкільна кооперація, в якій 3250 членів.

Всього коштів у ній 120 карб. Завербовано 17 душ учнів на утримання кооперації. І тепер не треба бігати аж на базар купувати зшитків та олівців. Раз на тиждень працюють гуртки відсталих по лекціях. Засновано політгурток, в якому мало не половина учнів тут вивчає все те, що цікавить слухачів, ріжні політподії й інш. В живім кутку ведемо спостереження над тваринами та рослинами. У вечорі батьки заходять до чорного кутка слухати лекції про сільське господарство та політичний стан нашої країни. Також працює книгозбірня, що задовольняє своїми книжками всіх учнів. Працює при ній піонерзагін та сільсько-господарчий гурток, що зараз провадить посівну кампанію, виявляє хиби господарства й інш. Зараз піонерзагін та жовтенята намагаються влаштувати турнір та спортовий майданчик. Влаштовують вистави та спортвиступи до свят. Швидко, тільки високе земля, розпочнем розсадку живців, яких заховано ще з-осени. Роботу будуть вести піонери та учні школи.

— Малахатко М.

ПРАЦЮЄМО НА СВІЖОМУ ПОВІТРІ.

Коло школи густо рядком розрослися берези. З травня місяця занімаються тут учні, а не в душній школі. Рівненько рядочком по під березами розставлено лавки. Свіже повітря надає учням бадьорости працювати.

Окрім підручників майже у кожного в в лавці лежить "На Зміну" або "Червоні Квіти". Вони теж у повсякденній роботі школяря — служать йому за незмінного товариша і своїми порадами допомагають йому в роботі.

Гр. Донець.

С. Курилівка на Черкащині.

У. В.-ХУТОРСЬКІЙ.

Учні В. Хуторської трудшколи за закликом завідателя школою організували сільсько-господарчий гурток і зразково-досвідний город. На зайнятях цього гуртка провадять працю теоретично і практично. До праці цього гуртка члени ставляться уважно. Гадаємо виростити гарну городину, а також брати участь в конкурсі. Останні два тижні засаджували город, переносили питомники в инше місце, сіяли розсади в парники, й з рештою школярів (не членів гуртка) розчистили дерева шкільного садка. Приємно працювати під ласкаві сонячні проміння під легкий подих вітру. Ніхто з нас не втомлюється. Після закінчення праці дзвенять балалайки, що на них грають учні. Веселі учні повертаються до дому з корисної праці.

Діткор, Лисенко Іван.

с. Хутор, Золотонош на Шевченківщині.

ЯК МИ ВИВЧАЄМО СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО.

На початку III триместру в нашій школі у V групі почалися лекції з сільського господарства. По першу агроном провів де-кілька бесід про те, з чого грунт складається і т. ин., а потім почали ходити у свій шкільний город, де з ріжних дерев збірали гусінь та підрізували сухе гілля, копали грядки і садили всяку городину. Надалі ми пообмазували дерева, вичистили садок. Найактивнішу участь брали піонери, де й виявили свою активність неорганізованому дитинству і всьому громадянству.

Г. П. Р.

Село Писарівка на Харківщині.

ТРИМАЄМО ЗВЯЗОК З СІЛЬСЬКИМИ ШКОЛЯРАМИ.

Село Захарівка Чорно-Острівськ.

Наша школа, як районова, тримає звязок з сільськими школами. Сільські школярі прийши до нас на екскурсію, щоб огянути наші досягнення. Оглянути є що: парник, радіо, фіз-кабінет і інш. На все це давали пояснення учні 7 групи. Після цього учні нашої школи повели їх на елєктростанцію, агрошколу й инш. Після всього їх повели в кіно. Задоволені розходились вони на село. Назву районової школи наші учні виконали.

Микола Яновський.

м. Зіньків.

ЗАГОНИ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ.

На загальних зборах Юних Піонірів нашого загону було ухвалено їти до села Лукашівки для того, щоб там зробити збори з приводу Міжнародного дитячого тижня. У неділю 20. травня піонірі с. В. Писарівки рушили до с. Лукашівки. Заслухавши доповідь, піонірі ухвалили кожній ланці проробити це докладніше. Після зборів була гра в волейбола і т. ин. Оглянувши роботу лукашівської школи ми впевнились, що їхня праця не пропала марно. При школі працює читальня, учні випускають газети й журнали і старано читають. Потім попоївши та трохи відпочивши пішли додому у В. Писарівку.

Г. Різник.

Село Писарівка, на Харківщині.

НАША ПРАЦЯ СЕРЕД НЕОРГАНІЗОВАНИХ ДІТЕЙ.

Загін ЮП. села Рахнів, провадить велику працю серед неорганізованих дітей. Це зацікавлення можна пояснити тими досягненнями, що ми маємо. От наприклад одно з них. 6-го липня, провадився день "дозвілля" загону ЮП з неорганізованими дітьми. Піонірі поставили одну п'єсу: "На зміну", а після вистави провадилися ріжні гри, співали пісні та инше. Діти неорганізовані були дуже зацікавлені. Їх було коло 400 душ. Праця серед неорганізованих дітей провадиться й тепер гаразд, даючи гарні наслідки, а саме поповнення загону ЮП.

Діткор І. Стиренко.

З ПІСНЯМИ ВЕСЕЛИМИ.

Перша екскурсія.

Ранок. Сонце ген-ген підбилося і починa раптом припікати. По селу вже зелено, несе приємними пахощами квіток. По вуличках прямують в напрямок школи малі постаті учнів. За плечима в них вузлики. Вже всі зійшлися. Надійшов вчитель-ботаник, шикуємося в лави.

Кроком руш!

Давайте хлопці пісню заспіваємо.

— Починаємо.

Раз... два... Раз... два...

Салдати ми червоні

Шикуємось до лав

Нас зустрічають селяни, що їдуть на базар.

— Куди це ви так поспішаєте?

— На екскурсію до плеса...

Ось і плесо. Перед нами з'являється галявина, багата на квіти, трохи праворуч скеляста гора й саме то плесо. Шкода, що ще холодна вода, а то зразу і в воді був. Відпочивши трохи починаємо роздивлятися за породами квіток і мінералів. Мов комахи розсипалися учні. Хто що цікаве найде, зараз же біжить до Якова Васильовича й показує йому, той розповідає. Антон так той навіть шматок руди найшов. Все, що знаходили, складали в особливий кошик, для колекції. Зтемніло. Заблимали зорі, а за ними виплив і місяць. Ми стомлені, але з гарними враженнями від першої екскурсії вертались додому.

М. Мусенко.

Село Устимівка, на Зіновївщині.

НАША ЕКСКУРСІЯ.

Село Ст. Каврай за 40 кільометрів від міста, із нашого села багато не було в місті, не то що дітей, а й дорослих. А от ми школярі зібралися 6-го травня, набрали харчів і поїхали до Золоотноши. У Золотоноші ми були в агрошколі, бачили всякі машинові приладдя. Були і у ліверному заводі й на тютюновій фабриці, електростації, друкарні і т. п. А тоді поїхали потягом у Черкаси. У Черкасах відвідували музей і кіно, слухали радіо, потім пішли додому. Ми задоволені своєю екскурсією. Радимо усім школярам робити такі екскурсії.

Т. Миколо.

ПОТУРБУЙТЕСЬ.

В січні місяці цего року на шкільне свято приїздив до нашої школи комсомолець. Він росповідав про комсомольський та піонерський рух у нас і за кордоном і говорив, що неодмінно треба організувати при нашій школі загін молодих ленінців. Ми всі згодилися. Він сказав, що приїде до нас через тиждень і тоді докладніше розкаже про роботу піонерів і організує загін, а за цей час, щоб ми записали всіх, що бажають. На другий день учні з охотою записувалися й раділи, що буде піонерзагін. Але пройшов тиждень, другий і третій, а його й не чути й не видко і по цей час. Ми бажали-б, щоб осередок ЛКСМУ потурбувався про це і хоч тепер улітку зорганізували. Потурбуйтеся будь ласка.

П. Коноплянко,

П.-Федорівка.

МАЛО ДОПОМАГАЮТЬ.

Збори... "Порядок денний слідуючий: 1) Організація літ-гуртка при школі. 2) Випуск шкільного журналу (ініціятива т.т...") дзвенить голос голови зборів. Організували гурток. Спочатку він мав форму газетного гуртка, й тому і приймали тих, хто був постійним діткором нашої газети "Червоний Промінь" або инших газет. Таких було 8 чоловіка.

Згодом число членів літ. гуртка збільшилося майже до 15 і робота пішла. Почали не тільки розбирати свої дописи, оповідання і т. ін., а й розбірати письменників Коцюбинського й инших. Зараз ми розробляємо тему "Українське селянство в літературі". Для цього ми взяли письменників ріжних діб, таких письменників, які подають життя села ріжних діб: (тут і Г. К. Основяненко з своєю "Марусею", ідилія життя селян), Коцюбинський з реводюційним селом, Грінченко і инші.

Петреченко Ол.

Село Зелене на Криворіжжі.

Товариші робітники! Відновляйте передплату на свій часопис "Українські Робітничі Вісти"!

КУПУЙТЕ "КАПІТАЛ" К. МАРКСА

Подаємо до відома всім нашим організаціям й читачам робітничо-фармерської преси, що наше видавництво отримало й оголошує на продаж

ПЕРШИЙ ТОМ

КАПІТАЛУ

КАРЛА МАРКСА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ.

"Капітал" отримано вже кілька тижнів тому назад, однак ми його на продаж не проголошували, бо він був ще не оправлений. Зараз "Капітал" оправляється і замовлення разом з грішми засилайте на нище подану адресу.

Ціна в гарній оправі з золотим відтиском на окладинці виносить лише $2.50.

Отримано обмежену скількість примірників, тому спішіть з замовленнями, коли хочете мати цей великий твір.

THE WORKERS & FARMERS PUBLISHING ASS'N

Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

Щойно вийшла з друку накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства дуже цікава книжка Ол. Дорошкевича п. н.

ІВАН ФРАНКО

ОГЛЯД ДІЯЛЬНОСТИ І ТВОРЧОСТИ.

Одна з найкращих книжок про І. Франка, добре надається для познайомлення з творчістю й діяльністю великого українського письменника. Добра для гуртових читань в організації.

Ціна примірника 25 центів. Для гуртових замовлень велика знижка. Всі кольпортері наших організацій повинні мати цю книжку.

Отримано обмежену скількість гарної й повчаючої та прекрасно ілюстрованої книжки п. н.

СВІТ, ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО.

Формат книжки такий, що дає змогу кожному робітникові взяти її з собою куди-б він не йшов чи їхав до роботи. Книжка популярна й надається для гуртового читання.

ЦІНА БРОШУРОВАНОЇ ..... 25 ц.
ЦІНА В ПОЛОТНЯНІЙ ОПРАВІ ..... 35 ц.

Опусту на цій книжці не дається. Коли хочете її мати — замовляйте вчасно, бо отримано ограничену скількість примірників.

Замовлення разом з грішми засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

ДЖЕК ЛОНДОН.

РУДИЙ ВОВК.

(Продовження.)

"В мене було п'ятеро собак", обізвався він, міркувавши, як би свою відмову пояснити. "Він був кореняком. Це така була супряга — на всю Аляску. Їм ціни не було. Року 1898 я відмовився взяти за їх п'ять тисяч доларів. Правда, що собаки тоді дорогі були, та не тому мені не давали неймовірну ціну. Таки мої собаки варті були того. А що Рудий, то був найкращий. Тієї таки зими мені давано за його тисячу двіста. Я його не продав тоді, то й тепер не продам. До того я мріяв про видатнішу долю для цього собаки. Я шукав його три роки. Коли я впевнився, що його вкрадено, — я занедужав, справді. Не тому, що він дорого коштував, а тому, що — сказати по щирості — я любив його чорт зна як, даруйте на слові. Очам не повяв, побачивши його тут. Гадав, що це мрієтьея мені. Занадто було гарно, щоб це була правда. Я-ж його сам вигодував. Я вкладав його спати, доглядав його що-ночи. Мати його пропала, і я виплекав його конденсованим молоком. Платив по два долари за бляшанку, коли для себе не спромагався на його навіть до кави. Я був йому замісць матери. Він звик смоктати раз-у-раз мого пальця ось цього".

І Скиф Милер, перехвильований своїм оповіданням, простягнув до їх пучку.

"Таки цього самого пальця", — намігся він вимовити, наче цим установляв право власности на собаку та свою велику до його прихильність.

Він іще дивився на свій простягнений палець, коли Медж подала голос.

"Але-ж собака", мовила вона. "Ви не вважаєте на собаку".

Скиф Милер глянув на Медж непорозуміло.

"Не розумію, що ви хочете сказати", відповів.

"Може собака має так само вибрати те чи инше в цій справі", провадила Медж. "Може він має свої симпатії та бажання. Ви не взяли цього на увагу. Ви не даєте йому спроможности вибрати. Вам не спадає на думку, що може він віддасть перевагу Каліфорнії, а не Алясці. Ви вважаєте лиш на те, що до-вподоби вам. Ви до його ставитесь так, наче це лантух картоплі чи там оберемок сіна".

Справу освітлено було зовсім по-новому і Милера це вразило. Він міркував. Отже Медж використала цю хвилину вагання.

"Коли ви справді любите його, то його щаслива доля була-б і для вас такою", доводила вона.

Скиф Милер все вагався і Медж радіючи кинула блискучий погляд на свого чоловіка; він ззирнувся з нею гаряче захоплений.

"Що ви собі уявляєте?" раптом сказав клондаєць.

Цього разу збентежилась вона.

"Про що це ви?" спиталася вона.

"Ви гадаєте, що він любіше зостанеться в Каліфорнії?"

Вона впевнено хитнула головою.

"Я цього певна".

Скиф Милер усе боровся з самим собою, одночасно поглядаючи мов суддя на наче не свого вже собаку.

"Він був прекрасним робітником. Він чимало попрацював на мене. Ніколи не лінувався і добре муштрував молодих собак. Він бездоганно знав свою справу. Все вмів, тільки що не говорив. Він розумів, що йому казано. Подивіться на його ось зараз. Він знає, що ми про його говоримо".

Собака лежав біля ніг Скифа Милера, голову поклавши на лапи, а вуха нашорошив прислухаючись, бистрими очима пильнував, як ворушились губи то в одного, то в другого, наче-б звуки мови їм з уст падали додолу.

"А ще в його вистачить снаги попрацювати. Іще він саме якраз до роботи буде придатний. Та й люблю-ж я його. Чорт зна, як його люблю, даруйте на слові".

І тоді раз і вдруге Скиф Милер розтулив рота й затулив знов мовчки. Нарешті мовив:

"Ось я скажу вам, як зроблю. Ваші закиди, пані, варті уваги. Цей пес багато працював, і, може, заробив спочинок на печі, ще й право вільного обрання. У всякому разі, ми йому це дозволимо. Що-б він не постановив, — так і буде. Ви, панове, так собі тут і сидіть. А я попрощавшись, наче піду геть. Коли він схоче лишитися, нехай лишається. Коли захоче піти зо мною, — пустіть його. Я не кликатиму його за собою, а ви не прикликайте до себе".

Раптово він глянув підозріло на Медж і додав:

"Лиш ви повинні поводитись чесно. Ніяких заходів — після того як я рушу".

"Ми поставимось по щирості", почала Медж, але Скиф Милер перепинив її запевнення.

"Я добре знаю жіночу вдачу", оповістив він. "Жіноче серце — м'яке. Як їм коло серця щемить, вони не від того, щоб підсунути карту, чи заглянути під спід талії, а що вже піддурять — як сам сатана, даруйте на слові, пані... Це я так собі, про всіх жінок взагалі".

"Не знати як і дякувати", тремтливим голосом відмовила Медж.

"Ще нема чого дякувати", — не зрозумівши, докинув він. "Рудий ще нічого не постановив. Ну, а ви не від того, щоб я пішов помалу? Тут немає особливої переваги, коли вважати, що через якихось сто ярдів мене вже й не видко буде".

Медж згодилась і додала:

"А я обіцяю вам щиро, що ми нічого не чинитимемо, щоб на його подіяти".

"Гаразд, тоді я можу спокійно йти", сказав Скиф Милер звичайнісінько, прощаючись.

(Далі буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Віннінеґу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фармерської молоді.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата виносить тільки 50 центів.

Поодиноке число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD
Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!